

**Tárgy: Megbízási szerződés
Elszámolási kötelezettség**

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁGA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/042/2021.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. (...)** fegyelmi ügyében, Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2021. június 14. napján, 2019.F.180/29. sz. alatt hozott határozata ellen, az eljárás alá vont ügyvéd által bejelentett fellebbezés folytán, 2021. október 20. napján tartott másodfokú fegyelmi tárgyaláson meghozta a következő

határozatot

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2021. június 14. napján, 2019.F.180/29. sz. alatt hozott határozatát részben megváltoztatja és megállapítja, hogy eljárás alá vont ügyvéd 2 rendbeli fegyelmi vétséget követett el, melyből egy rendbeli fegyelmi vétség elkövetése folytatólagos, egyekben az elsőfokú fegyelmi határozatot helybenhagyja.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint – az elsőfokú regionális fegyelmi bizottság székhelye szerinti ügyvédi kamaránál, a perre kizárólagosan illetékes a Fővárosi Törvényszéknek címezve kell előterjeszteni.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

I n d o k o l á s

I. Az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményei és fegyelmi előélete

Eljárás alá vont ügyvéd - a rendelkezésre álló adatok alapján - a Budapesti Ügyvédi Kamara ügyvédi névjegyzékébe ügyvédként 2008. január 9. napján került bejegyzésre.

Vele szemben jelen ügy szempontjából releváns fegyelmi eljárások során

(...) írásbeli megrovás,

(...) 250.000.-Ft pénzbírság,

(...) 300.000.-Ft pénzbírság és végrehajtásában 2 évre felfüggesztett ügyvédjelölt foglalkoztatásától eltiltás büntetés,

(...) 150.000.-Ft pénzbírság,

(...) 200.000.-Ft pénzbírság, továbbá

(...) ügyekben írásbeli megrovás fegyelmi büntetés került jogerősen kiszabásra.

Eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményei vonatkozásában a másodfokú fegyelmi tanács – nyilatkozat alapján – rögzíti, hogy eljárás alá vont ügyvéd elvált családi állapotú, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá a fegyelmi eljárás időtartama alatt két közeli hozzátartozója is elhunyt.

II. A fegyelmi eljárás szabályainak vizsgálata:

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2019.F.180/29. számú - jelen fellebbezési eljárás tárgyát képező - határozatának alapját képező fegyelmi eljárás releváns eseményei és tényei az alábbiak szerint foglalhatóak össze.

A fegyelmi eljárás (...) bejelentő 2019. március 25-én érkezett bejelentése, és annak 2019. április 15. napján érkezett kiegészítése alapján indult. A bejelentő sérelmezte eljárás alá vont ügyvéd tevékenységét, jogi képviselőtének ellátása során és azt, hogy ennek keretében nem megfelelően számolt el vele.

A Budapest Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa 2019. április 1. napján kelt határozatával az előzetes vizsgálatot elrendelte.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2019. április 25. és 2019. május 25. napjával előterjesztett írásbeli nyilatkozataiban fegyelmi felelősségét vitatta.

A fegyelmi biztos a rendelkezésre álló iratok alapján 2019. július 1. napján kelt fegyelmi eljárást kezdeményező határozatával az alábbi fegyelmi vétségek elkövetését róta eljárás alá vont ügyvéd terhére:

- **a megbízás tárgyára vonatkozó, a kamara elnökének hozzájárulása nélküli engedményezési szerződés megkötését**
- **a letétbe vett ügyfélpénzzel történő elszámolás elmulasztását és a kifizetés indokolatlan késedelmét**
- **a költségekre jogalap nélkül felszámolt ÁFA-tartalmat és annak ki nem fizetését**

Álláspontja szerint az ügyvéd terhére 1 rendbeli szándékosan és folytatólagosan elkövetett fegyelmi vétsége, továbbá számlaadási kötelezettség elmulasztásával további 1 rendbeli fegyelmi vétség róható.

Eljárás alá vont ügyvéd 2019. szeptember 5. napján előterjesztett - mellékleteket is tartalmazó - iratában továbbra is vitatta fegyelmi felelősségét.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2019. szeptember 30. napján és 2019. december 9. napján tárgyalást tartott. A fegyelmi tárgyaláson, illetve végindítványában a fegyelmi biztos a számla kiállításának elmaradását és az ÁFA felszámítását már nem róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére, indítványát az alábbi körben tartotta fenn:

- ÜESZ 5.4. pontjának megsértése, és az, hogy az ügyvéd „ügyfél számára kedvezőtlen szerződést kötött”
- kamara elnökének engedélye nélküli kölcsön és engedményezési szerződés az ügyféllel
- késedelmes elszámolás

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2019. december 9. napján hozott, 2019.F.180/11. számú határozatával megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egy rendbeli szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el, és vele szemben 500.000,- Ft pénzbírságot szabott ki, továbbá kötelezte 80.000,- Ft eljárási átalányköltség viselésére.

A határozattal szemben az eljárás alá vont ügyvéd 2020. február 18. napján fellebbezést terjesztett elő, amely fellebbezés alapján eljárva a Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Bizottságának eljáró Másodfokú Fegyelmi Tanácsa FF/021/2020 számon hozott határozatával az elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezte és a fegyelmi tanácsot új eljárás lefolytatására utasította.

A másodfokú fegyelmi tanács rögzítette, hogy a megismételt eljárásban tanú meghallgatásával, BV. Intézet megkeresésével tisztázandó, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között létrejött megbízási szerződések megkötése alkalmával a bejelentőnek volt-e elegendő ideje a szerződések feltételeit áttanulmányozni. Továbbá a vonatkozó bankszámlakivonat beszerzése útján tisztázandó, hogy a bejelentőt megillető kártalanítási összeg mely időpontban érkezett be a panaszolt ügyvéd számlájára. Végezetül utalt arra, hogy az elsőfokú határozat hivatkozott az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére, mint büntetés kiszabási szempontra, azonban azt nem konkretizálta a határozatok felsorolásával, így nem volt megállapítható, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács mely határozatokat és milyen súllyal vette figyelembe.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a megismételt eljárás keretében az új eljárás lefolytatására utasító másodfokú határozatban előírt bizonyítási kötelezettségének eleget téve megkereste az érintett BV intézeteket az eljárás alá vont ügyvéd és bejelentő közötti beszélők időtartamára vonatkozóan, válaszok rendelkezésre állnak.

Az elsőfokú fegyelmi tanács által a bejelentőnek küldött 2021. január 27. napján kelt kamarai levél „címezett ismeretlen” jelzéssel érkezett vissza, egyéb levelezési címről a fegyelmi tanácsnak nem volt tudomása, így nem állt módjában bejelentőt tanúként meghallgatni, amire irányuló bizonyítási indítványa sem volt egyébként a feleknek.

Az ügyben releváns körülményekről személyes észlelésen alapuló ismeretekkel bíró további tanú nem merült fel. A fegyelmi tanács beszerezte továbbá az eljárás alá vont ügyvéd irodájának vonatkozó bankszámlakivonatát, illetve 2021. június 14. napján tárgyalást tartott.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság eljáró Fegyelmi Tanácsa 2019.F.180/29. sz. alatt hozott határozatával egy rendbeli szándékos, folytatólagosan elkövetett fegyelmi vétségben állapította meg eljárás alá vont ügyvéd felelősségét, és erre tekintettel 400.000,- Ft pénzbírság, továbbá 80.000,- Ft átalányköltség megfizetésére kötelezte.

A határozattal szemben eljárás alá vont ügyvéd határidőben fellebbezést terjesztett elő elsődlegesen fegyelmi felmentése, másodlagosan a pénzbüntetés helyett megrovas alkalmazása vagy a pénzbüntetés jelentős csökkentése érdekében.

Fellebbezésében eljárás alá vont ügyvéd

- nem vitatta, hogy a kölcsön és az engedményezés szerepelt az általa szerkesztett megbízási szerződésben, rögzítve, hogy „szerencsétlen szóhasználattal”, hivatkozott arra, hogy ezek a jogviszonyok tartalmuk szerint költség-előlegezésnek minősülnek
- vitatta a szerződés tisztességtelenségét, állította, hogy a megbízási szerződés tartalma nem sértett etikai szabályt
- vitatta, hogy általános szerződési feltételeket alkalmazott volna
- a szándékosság körében rögzítette, hogy a fellebbezéssel támadott határozat alapján nem állapítható meg, hogy milyen körülmények támasztják alá a szándékosság fennállását.
- bizonyítási indítványt tett dr. (...) ügyvéd tanúkenti meghallgatására vonatkozóan

Az országos fegyelmi főbiztos 2021. szeptember 1. napján kelt indítványával az elsőfokú határozat hatályában fenntartását indítványozta, a fellebbezésben indítványozott bizonyítást feleslegesnek értékelte.

A másodfokú fegyelmi tanács az ügyben 2021. október 20. napjára tárgyalást tűzött, és a tárgyaláson meghozta jelen határozatát.

III. A tényállás

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi tanács megismételt eljárásban hozott határozatában a tényállást helytállóan állapította meg, így azt a másodfokú tanács a másodfokú eljárásban is irányadónak tekinti.

Az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított tényállás módosítása nélkül, annak a fellebbezés elbírálása és a fegyelmi felelősség megállapítása szempontjából releváns elemeit a másodfokú tanács az alábbiak szerint emeli ki:

1. Eljárás alá vont ügyvéd eredetileg 2017. január 18. napján kötött megbízási szerződést a bejelentővel, a bejelentő, mint megbízó nem megfelelő fogvatartási körülményeiből eredő kártalanítási igényének érvényesítése tárgyában. A megbízási szerződés eredendően megbízó részére kifizetésre kerülő vagyoni és nem vagyoni kártérítés összegének 35%, de legalább 400.000,- Ft + ÁFA összegben határozta meg a megbízási díj összegét. Az eredeti megbízási szerződés a felmerülő költségek megtérítése vonatkozásában azt rögzítette, hogy azokat a megbízott az ügyvédi munkadíjon felül jogosult érvényesíteni, és a megbízó részére járó összegekből levonni.
2. A bejelentő a megbízott ügyvédi iroda útján 2017. június 28-án panaszt és kártalanítási kérelmet nyújtott be, amelyet a BV. intézet a véleményével és adatszolgáltatással együtt továbbított a (...) Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjához. A kérelmező 2017. december 21-én és 2018. április 4-én postára adott kérelmeivel az igényt kiterjesztette a későbbi időszakban elszenvedett sérelmeire is.
3. A (...) Törvényszék (Büntetés-végrehajtási Csoport) a 2018. július 17-én meghozott BV. (...) /2017/22. számú végzésével (...) fogvatartott részére az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt 1.995.000,-Ft kártalanítást állapított meg. Kötelezte az államot, hogy 60 napon belül a kártalanítás összegéből mindösszesen 853.228,-Ft-ot az ott részletezettek szerint, az ott meghatározott sértetteknek fizessen meg, s a fennmaradó összeget az eljárás alá vont ügyvéd irodájának letéti számlájára utalja át.
4. 2018. szeptember 5. napján az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő, mint megbízó között egységes szerkezetbe foglalt tényállás és megbízási szerződés került aláírásra, melynek részét képezte egy „Nyilatkozat” címmel ellátott, de mindkét fél által aláírt dokumentum, melyben a megbízóval történő egyeztetések – távolság függvényében sávosan meghatározott – költsége meghatározásra került, továbbá az okirat tételesen tartalmazta a 2016.12.01. napjától a módosításig felmerült költségek részletezését, már az újonnan megállapított díjszabás figyelembevételével.
5. A 2018. szeptember 5. napján kelt okiratokban rögzítésre került, hogy a bejelentő, mint megbízó az ügyvédi irodától kölcsönöket kapott és azok fennállását elismeri, továbbá rögzítésre került, hogy a kölcsönökre is tekintettel a részére megállapításra kerülő összegeket a kölcsönök és a felmerült költségek fedezésére az ügyvédi irodára engedményezi.

6. A (...) Törvényszék háromtagú bírói tanácsa a büntetés-végrehajtási bíró feladatait ellátó bírósági titkár BV.(...)/2017/22. számú végzését a 2018. november 20-án meghozott végzésével helybenhagyta. A jogerős határozatot az eljárás alá vont ügyvéd 2018. december 5-én vette át.
7. A magyar állam a jogerős határozat kézhezvételét követően az eljárás alá vont ügyvéd irodájának átutalt 1.141.772,- Ft-ot, amely összeg eljárás alá vont ügyvéd irodájának bankszámláján 2019. január 31. napján jóváírásra került.
8. Az eljárás alá vont ügyvéd 2019. február 28-án a BV. intézetben felkereste a bejelentőt. A találkozásuk alkalmával ismételten egységes szerkezetbe foglalt tényállás és megbízási szerződés felvételére került sor, amelyben megerősítésre és egyben módosításra került a fennálló a megbízási szerződésük. A módosítás értelmében, ha a bejelentő visszavonja a panaszát vagy a kártalanítási igényét, úgy a visszavonással érintett időszak után is köteles napi 1.600,-Ft+áfa összegre vetítetten 35%+áfa napidíjat megfizetni az ügyvédi irodának. Rögzítették továbbá a 2016.12.01. és 2019.02.28. között felmerült költségtételek összegét.
9. Az eljárás alá vont ügyvéd 2019. március 27-i levelében küldött elszámolást a bejelentőnek, a bejelentőt az elszámolás alapján illető összeg átutalására pedig 2019. április 11. napján került sor.

IV. A másodfokú fegyelmi tanács jogi álláspontjának leírása

A másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatot az FE 35.2. pontjának rendelkezései szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

A másodfokú fegyelmi tanács az előterjesztett bizonyítási indítványt megalapozatlannak értékelte, figyelemmel arra is, hogy azt eljárás alá vont ügyvéd már 2020. február 18. napján előterjesztett, az ügyben első alkalommal hozott fegyelmi határozat elleni fellebbezésében is előterjesztette, a megismételt elsőfokú eljárásban azonban azt nem tartotta fenn, illetve e körben fellebbezésében bizonyítási indítványa eljárási szabálysértést megvalósító mellőzésére nem hivatkozott.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az adott tényállás mellett az ÜESZ 5.4 pontjában foglaltak és az ÜESZ 5.8. pontjában foglaltak megsértése a védett érdekre is figyelemmel, önálló fegyelmi tényállást képez. Az ÜESZ 5.4 pontjában foglaltak a megbízó és az ügyvéd relációját érintő előírást határoznak meg, míg az ÜESZ 5.8. pontjában foglaltak az ügyvédi tevékenység meghatározott aspektusának – fokozott érintettségű ügyben történő eljárás – kamara általi kontrollját, és ezáltal ügyfél-érdek védelmet hivatottak biztosítani.

A védett jogtárgy eltérésére tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az egyes vétségeket önállóan kell értékelni.

Az ÜESZ 5.4. pontjának megsértése vonatkozásában a fellebbezéssel támadott határozat az alábbiakat rögzíti:

„Az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a jelen ügyben rendelkezésre álló megbízási szerződés létrehozása, a kizárólag ügyvédi igényeknek megfelelő módosítása, a párhuzamos iratok, valamint a szerződés tartalma – különös tekintettel a megbízási díjra vonatkozó kikötések – az ügyvédségbe vetett közbizalmat rontja.”

A másodfokú tanács e körben osztotta az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében rögzített azon hivatkozást, amely szerint az elsőfokú határozatban foglaltak alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy miben áll a megbízási szerződés ügyvédségbe vetett közbizalmat romboló jellege. Erre tekintettel a másodfokú tanács a határozat indokolását az alábbiak szerint pontosítja.

Rögzíteni szükséges, hogy jelen fegyelmi tanács határozott álláspontja, hogy az ügyvédi megbízási díj mértéke – figyelemmel az Üttv. 28.§. (1) bekezdésében foglaltakra is – szabad megállapodás tárgya, így annak mértéke fegyelmi felelősség megállapítását nem alapozza meg. Hangsúlyozva, hogy a díj mértéke nem képezte a fegyelmi felelősségre vonással kapcsolatos vizsgálat tárgyát, az előzményi eljárásban rögzítettek tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács rá kíván mutatni arra a körülményre, hogy az ÁFA körbe bejelentkezett ügyvédek esetében a munkadíjat terhelő 27% mértékű általános forgalmi adó jelentős torzító hatással bír, lévén azt a magánszemély megbízó, mint levonási joggal nem rendelkező adóalany maga köteles viselni.

A másodfokú fegyelmi tanács észlelte az eljárás alá vont ügyvéd védekezésében is hivatkozott azon körülményt, hogy a megbízási tárgyát képező eljárások egy új jogszabályi környezetben, kialakulóban lévő gyakorlat mellett kerültek lefolytatásra, a megbízók helyzete és anyagi lehetőségei a fogvatartotti minőségből eredő sajátos és bizonyos szempontokat (pl. költség-előlegezés) illetően korlátozottak voltak, amely körülmények az ügyvállalás körében ügyvédi oldalon egyértelműen azonosítható kockázatot hordoztak.

Rögzíti a másodfokú fegyelmi tanács, hogy ilyen fokozott kockázattal járó ügyekben az eljáró ügyvéd érdekeinek védelmét az ügyfél kellően részletes tájékoztatása, és a tájékoztatásnak, valamint annak megbízó általi tudomásulvételének írásbeli rögzítése szolgálhatja. Hangsúlyozni szükséges azonban, hogy az ügyvédi érdekek védelme nem lehet önmagáért való, a tájékoztatás és figyelemfelhívás elsődlegesen a megbízó érdekeit szolgálja, annak érdekében, hogy az ügyvéd által ellátott ügy kapcsán tisztában lehessen a várható kockázatokkal és lehetséges következményekkel és döntéseit ezek ismeretében hozhassa meg.

Ezen előzmények mellett a szerződésben rögzített részletes, ügyvédi érdekek védelmét célzó rendelkezéseket a másodfokú fegyelmi tanács önmagukban nem értékelte az ÜESZ 5.4 pontjában foglalt rendelkezésekbe ütközőként, rögzítve, hogy azok esetleges tisztességtelenségének vagy más okból érvénytelenséget megalapozó voltának értékelése bírósági jogkörbe tartozik.

Jelen fegyelmi ügy értékelése szempontjából kiemelkedő jelentőséggel bír, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízási szerződést lényegében két további alkalommal „újrakötötte”.

A megbízási szerződés egységes szerkezetbe foglaltnak, de módosított tartalommal került aláírásra a felek által, mégpedig az ügyben bekövetkezett pozitív fejleményeket röviddel követően. Az első módosításra a kérelem tárgyában hozott elsőfokú határozatot követően, a második módosításra pedig a kártalanítási összeg eljáró ügyvéd részére történő kifizetést követően, de még az elszámolást, illetve a tényleges kifizetést megelőzően került sor.

A megbízási szerződés első módosítása – nyilatkozati formában, de a megbízó és a megbízott által egyaránt aláírtnak – lényegében a szerződés visszaható hatályú módosítását tartalmazza az utazással járó személyes egyeztetések költségeinek megállapítása körében.

Az Üttv. 28.§. (4) bekezdése értelmében a szerződéskötéskor az ügyfelet írásban tájékoztatni kell azokról a megbízás ellátása során, illetve az ügyvel kapcsolatban előreláthatóan felmerülő költségekről, amelyeket a megbízási díj nem foglal magában, függetlenül attól, hogy e költségek előlegezésére a felek megállapodása alapján köteles-e.

Eljárás alá vont ügyvédnek már a megbízási szerződés aláírásának időpontjában kétséget kizáróan tudomása volt arról a tényről, hogy a megbízó fogvatartottként a megbízás teljesítése alatt büntetés-végrehajtási intézetben fog tartózkodni, a fogvatartás helye időközben – akár a felek akaratától teljes mértékben függetlenül – változhat, ami a személyes egyeztetés költségeit befolyásolhatja. Az eredeti megbízási szerződés ugyan utalt arra, hogy a megbízással kapcsolatos valamennyi költséget tartalmazza, azonban azok megállapításának vagy kiszámításának módját nem határozta meg (akár kilométer alapú elszámolás, akár az eljárás alá vont ügyvéd által utóbb alkalmazott – önmagában egyébként nem kifogásolható – sávós költségátalány vagy más módszer alkalmazásával).

Az eljárás alá vont ügyvéd ezen költségekre vonatkozóan előzetes tájékoztatást nem adott, azok mértékét utólag építette be a szerződésbe, ráadásul olyan időpontban, amikor már látható volt, hogy a megbízó képviselőjében előterjesztett kérelem alapján a megbízó részére nagyobb összegű, a sértettek részére járó levonások után is a megállapodott ügyvédi munkadíjat meghaladó kifizetésre kerül sor.

Adott ügy tényállása vonatkozásában kiemelkedő jelentőségű, hogy a módosítással olyan költségek érvényesítésére is sor került, amelyek az első megbízási szerződés megkötését megelőző időszakra vonatkoznak.

Ez az eljárás egyfelől sérti az Üttv. 28.§. (4) bekezdésének fentebb idézett rendelkezését, továbbá alkalmas olyan következtetések levonására és ezzel az ügyvédségbe vetett közbizalom rombolására, amely szerint az eljáró ügyvéd a kialakított ügyvédi munkadíjon felül a megítélt összegből további összeget kíván magának megszerezni.

Hangsúlyozza a másodfokú fegyelmi tanács, hogy nem a költségek érvényesítésének ténye, hanem az azokra vonatkozó előzetes tájékoztatás hiánya, a vonatkozó szerződés-módosítás előzménye (ti. ügyben felmerült pozitív fejlemény) és a szerződés-módosítás tartalma (költségek utólagos elismertetése, díjmérték meghatározása) alapozza meg az ÜESZ 5.4. pontjának sérelmét.

A második módosítás vonatkozásában ugyancsak utal a másodfokú fegyelmi tanács arra, hogy a módosításra ismét egy pozitív fejleményt – a megállapított kártalanítási összeg befolyását – követően került sor, és ezúttal is az ügyvéd számára kedvező, további díjazás megállapítását lehetővé tévő rendelkezést tartalmazott.

Utal a másodfokú fegyelmi tanács arra, hogy az egyes egységes szerkezetbe foglalt módosítások vonatkozásában nem kerültek kiemelésre a változó rendelkezések, így azok áttekintése bonyolult és az aláírandó dokumentumok terjedelmére tekintettel nyilvánvalóan nehézségekbe ütközik. A módosításokból hiányoztak továbbá a megbízó figyelemfelhívására vonatkozó rendelkezések a megbízás speciális rendelkezéseire vonatkozóan.

Mindezen körülményekre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács az ÜESZ 5.4. pontjának megsértésének megállapítását megalapozottnak értékelte, az elkövetés – több módosítással a megbízás teljesítése szempontjából rövid időköznek tekinthető időben megvalósítva, azonos megbízó érdekeit sértve történő – megvalósítására tekintettel egy rendbeli folytatólagosan elkövetett vétségként értékelve azt.

Az ÜESZ 5.8. pontjában foglalt előírás megsértése körében eljárás alá vont ügyvéd nem vitatta a kölcsön és engedményezési megállapodás rögzítését a megbízási szerződés módosításában, fellebbezésében utóbb „szerencsétlen szóhasználatra”, illetve a tartalom szerinti értékelés körében költség előlegezésre hivatkozva.

Rögzítve, hogy az ÜESZ 5.8. pontjában foglaltak megvalósulása a tényállás alapján egyértelműen megállapítható, az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében foglaltakra tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács az alábbiakat tartja szükségesnek hangsúlyozni.

Kétségtelen tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által hivatkozott értelmezés – amely szerint az ügyvéd által a fogvatartott javára juttatott összeg a kapcsolattartás feltételeinek biztosítását szolgáló és ekként ügyvéd által előlegezett költségnek is tekinthető – helytálló is lehet, azonban az ügyvéd által szerkesztett megbízási szerződés ettől egyértelműen eltérő rendelkezéseket tartalmazott.

Az eljáró ügyvéd az ügyvédi megbízás professzionális szereplője, alappal várható el tehát, hogy megbízási szerződésének megfogalmazásai pontosak és egyértelműek legyenek, különösen jogszabályban definiált jogintézmények alkalmazása vonatkozásában.

Rámutat továbbá a másodfokú fegyelmi tanács arra, hogy ha az eljáró ügyvéd adott körülmények között meghatározott jogi megoldások alkalmazása mellett döntött, úgy azon jogi megoldások vonatkozásában felmerülő jogszabályi előírásokra figyelemmel legyen és azokat betartsa.

Figyelemmel arra, hogy eljáró ügyvéd a megbízási szerződést maga fogalmazta, nem foghatott helyt azon védekezése, hogy annak tartalmát másként lehetett (kellett) volna értelmezni.

Nyilvánvalóan nem tekinthető életszerűnek azon hivatkozás, hogy eljáró ügyvéd ugyan kölcsönként és engedményezésként hivatkozott a megbízási szerződésben az ügyfélnek juttatott összegek értékelésére és azok visszafizetésének biztosítékára, azonban azért nem kérte a kamara elnökének engedélyét, mert úgy értékelte, hogy a szerződésben rögzítettek ellenére költség-előlegezés történt...

Megjegyzi a másodfokú tanács, hogy amennyiben az eljáró ügyvéd kikérte volna a kamara elnökének engedélyét, úgy feltehetően a jóváhagyást megtagadó határozatban visszajelzést kapott volna abban a kérdésben is, hogy a megbízási szerződés engedményezésre vonatkozó rendelkezése a Ptk. 6:99.§. rendelkezésének fiduciárius biztosítékok alkalmazását tiltó rendelkezésébe ütközik.

A fenti körülményekre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács az ÜESZ 5.8. pontjában foglaltak megsértését önálló fegyelmi vétségként, az engedményezési szerződést a kölcsönhöz kapcsolódó biztosítéknak, és ezáltal egységesen kezelendőnek értékelve 1 rendbeli fegyelmi vétség megállapítását megalapozottnak találta.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi tanács, eleget téve az új eljárást elrendelő másodfokú fegyelmi határozatban foglaltaknak, az enyhítő és súlyosító körülményeket megfelelően feltárta és értékelte, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeit is megfelelően figyelembe vette.

Rögzíteni szükséges, hogy eljárás alá vont ügyvéddel szemben – részben hasonló tényállású ügyek kapcsán – több fegyelmi eljárás is lefolytatásra került és elmarasztalással végződött. Kétségtelen tény, hogy a párhuzamos ügyintéзések kapcsán megvalósult fegyelmi vétségek vonatkozásában eljárás alá vont ügyvédnek már nincsen, illetve nem volt lehetősége magatartását korrigálni, azonban a fegyelmi felelősség értékelése során a kedvezőtlen fegyelmi előélet nem hagyható figyelmen kívül, és nyilvánvalóan nem hat az enyhítés irányába.

Szintén értékelte az elsőfokú fegyelmi tanács az időmúlást, amelyet igazol, hogy a korábbiakban meghozott, utóbb hatályon kívül helyezett határozatban megállapítottnál alacsonyabb összegű pénzbírságot állapított meg eljárás alá vont ügyvéd terhére.

Az enyhítésre irányuló fellebbezés körében tehát a másodfokú fegyelmi tanács nem látott olyan körülményt, amely alapján a kiszabott fegyelmi büntetés enyhítésére lenne lehetőség.

A fenti indokok alapján a másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezéssel támadott határozatot az elkövetett fegyelmi vétségek rendbeliségére vonatkozó megállapításait illetően pontosította, egyebekben helybenhagyta.

A másodfokú fegyelmi tanács a 2019.F.200. számon indult, a Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Bizottságának eljáró Másodfokú Fegyelmi Tanácsa által FF/038/2020. számon hozott, 2020. november 11. napján végrehajtható határozata vonatkozásában rögzíti, hogy a végrehajtásában 2 évre felfüggesztett ügyvédjelölt foglalkoztatásától 1 év időtartamra történő eltiltás büntetés vonatkozásában a végrehajtás elrendelésének – Üttv. 111.§. (2) bekezdése utolsó mondatában meghatározott – feltételei nem álltak fenn, mivel a jelen eljárásban elbírált fegyelmi vétségek elkövetésére a hivatkozott határozattal megállapított felfüggesztett fegyelmi büntetés kiszabását megelőzően került sor.

V. Költségekre vonatkozó és keresetindítási lehetőségre vonatkozó rendelkezés indokolása

A határozat rendelkező részének helybenhagyást kimondó rendelkezése az Üttv. 138.§. (1) bekezdés c.) pontján alapul.

A megállapított másodfokú átalányköltség mértéke a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) szabályzat 40.2. c) pontján alapul.

Eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú költségek viselésére köteles az Üttv. 142. §. (2) bekezdése alapján.

A határozat rendelkező részének jogerőt megállapító rendelkezése a FE.35.5. és 38.1. pontján alapul.

A határozat rendelkező részének kereset előterjesztésének lehetőségéről való tájékoztatása az Üttv.139. § rendelkezésein alapul.

Budapest, 2021. október 20.

1. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős és 2021. december 16. napján végrehajtható.